

ONZE CLUB...

Bijna 21 jaar geleden werd Gerrit Dijkstra meer dood dan levend onder een zand-dumper vandaan gehaald. Nu is hij (naast gelukkig getrouwd, vader van twee zonen en vrachtwagenchauffeur) para-atleet en secretaris van kanovereniging De Frosken. In die hoedanigheden wil de Drachtster het kajakken op de kaart zetten.

Gerrit Dijkstra tussen de kano's en kajaks van KV De Frosken in De Wilgen. FOTO: JILMER POSTMA

'Sexy sportwagen' op de kaart zetten

Friesland telt honderden sportclubs, groot en klein. De LC zet wekelijks eentje in de schijnwerpers door een pijl op de provinciekaart te gooien. Daar waar de pijl landt, bezoeken we een club. Vandaag zijn we bij:

Naam: KV De Frosken
Plaats: De Wilgen
Sport: kanoën en kajakken
Opgericht: 1981
Aantal leden: 35
Sinds oktober samenwerkend in de Fryske Kano Club. Daartoe behoren voorts KV Onder de Wadden (Franeker, opgericht 1979, 100 leden), KV De Hydronauten (Leeuwarden, 1982, 90) en KV De Kanoniers (Joure, 1986, 74)

PETER VAN DER MEEREN

Gerrit Dijkstra droomde er als tiener van om prof-marathonschaatser te worden. De inwoner van Drachten sportte dagelijks.

Op die pikzwarte julidag in 2004 maakte Dijkstra deel uit van een groep racefietsers. Zij werden in de buurt van Bakkeveen van de weg gereden door een tractor, met daaraan gekoppeld een forse zand-dumper. De in Drachtstercompagnie geboren Dijkstra kreeg 4000 kilo aan gewicht over zich heen.

Meer dood dan levend werd hij naar het ziekenhuis gebracht. Daar werden drie dwarslaesies vastgesteld. Borstbeen en alle ribben waren gebroken, in zijn longen werden zo'n dertig gaatjes geteld.

Dijkstra lag drie maanden in coma, zijn overlevingskansen werden geschat op 10 procent. Zijn gewicht nam af van 110 naar 42 kilo. Mocht hij het redden, dan zou hij nooit meer kunnen lopen en geen kinderen kunnen verwekken, zo werd zijn naasten medegedeeld.

Gerrit Dijkstra spotte echter met de medische prognoses. Anno nu is hij 41 jaar, barst van levenslust en is de wederhelft van Anna Anema. Ze leerden elkaar kennen in Beetsterzwaag, waar Dijkstra tijdens zijn revalidatie tevens verliefd raakte op rolstoelrugby. Het paar kreeg twee zonen: Sander is 15, Thyme 3.

Hun vader is voor 80 procent van de tijd aangewezen op een rolstoel, maar 'scharrelt thuis aardig rond', waarbij zijn benen worden ondersteund door spalken. Acht uur per week werkt hij als vrachtwagenchauffeur. „Ook ben ik docent bij de stichting *School on Wheels*, waarvoor ik Friese basisscholen bezoek, mijn verhaal vertel en kinderen wil motiveren om aan sport te doen.”

Dijkstra's liefde voor sporten is na de donkerste dag in zijn leven niet verdwenen. Hij bereikte het nationale rolstoelrugbyteam, won als handbiker Nederlandse titels en stortte zich (nadat hij had leren zwemmen) op de para-triatlon. De Drachtster werd twaalfde op het WK en bracht een *long distance* (3,8 kilometer zwemmen, 180 kilometer met de handbike en 42 kilometer met de rolstoel) tot een goed einde.

Door de moordende concurrentie (Jetze Plat, Geert Schippers) bleef plaatsing voor de Paralympische Spelen buiten bereik. Maar wat niet is, kan zeker nog komen. Dijkstra: „Ik wil in 2028 meedoen in Los Angeles, als eerste Nederlandse para-kajakker ooit.”

Een paralympische kajakwed-

strijd gaat over 200 meter. „Dat betekent wel een omschakeling voor me, want ik ben 'een diesel' en hou meer van het langere werk.” Zijn snelste tijd bedraagt 59,80 seconde. In Parijs werd paralympisch goud gewonnen in 44,55. Dijkstra moet dus nog wel wat terrein veroveren, maar wie deze krachtpatser enigszins kent, weet dat het geen onmogelijke missie is. Als 'opwarmer' richting LA wil hij in september 2027 als eerste kajakker non-stop de Elfstedentocht volbrengen. „Voor het goede doel, binnen 36 uur.”

Ondertussen is hij ook secretaris van de kanovereniging De Frosken, die De Wilgen als thuisbasis heeft. „We hebben nu 35 leden, waarvan het grootste deel op recreatieve basis aan het kanoën is. Dat geldt tevens voor de andere drie Friese kanoverenigingen, al kun je in Leeuwarden ook aan kanopolo doen.”

„Ik wil meer aandacht zien te krijgen voor het kajakken als wedstrijdsport. Dat is in Nederland een kleine sport en zeker het paralympisch kajakken wordt nog nauwe-

lijks beoefend. Op het laatste NK waren er maar vijf deelnemers.”

Wat is het verschil tussen een kano en een kajak? Dijkstra: „In een kajak vaar je met een peddel die aan beide kanten een blad heeft. In een kano heb je een peddel met één blad. Kajakken wordt daarom veel solo beoefend. In een kano is vaak plaats voor twee of drie mensen. Kano's zijn groter en zwaarder en liggen hoger op het water.”

Op een website laat een insider weten: „Een kano is als het ware een universele minibus of SUV, terwijl een kajak een sexy sportwagen is”. Dijkstra: „Het is in elk geval, vind ik tenminste, mooier dan roeien. Ik wil snel gaan en vooruit kijken, in plaats van achteruit varen en kijken via een spiegeltje.”

Voor zijn vereniging stelt Dijkstra momenteel alles in het werk om een zogeheten kano-glijgoot te realiseren, „zodat mensen makkelijk in kunnen stappen en het water op kunnen. De gemeente is positief. Als het lukt, zijn we de tweede vereniging die zo'n glijgoot heeft.”

Zijn ambities reiken verder. „Onze loods biedt momenteel plaats aan zo'n veertig kano's en kajakken. Ik wil wel vier, vijf keer zoveel ruimte. Ja, ik denk groot, maar ik ben ervan overtuigd dat als we meer aandacht genereren voor onze sporten, er groei gaat plaatsvinden. Ook daarom is het goed om aan wedstrijdsport te gaan doen. Er kan bij ons best een NK georganiseerd worden.”

'Meer aandacht zien te krijgen voor kajakken als wedstrijdsport'

Drie maanden geleden hebben de vier Friese kanoverenigingen besloten om samen te gaan werken. Alles ter promotie van hun hobby dan wel sport. „Samen maakt sterker. We zijn er fanatiek mee bezig. Iedereen die tour-kanoën en -kajakken wil, is natuurlijk van harte welkom, maar het imago mag best opgepoetst worden. In het vijfjarenplan staat onder andere dat we proberen tot trainingen te komen en daarvoor trainers willen vinden”, aldus Dijkstra.

Hij heeft inmiddels (voor ongeveer 6000 euro) een eigen wedstrijdkajak aangeschaft. „Eentje van carbon, die weegt maar twaalf kilo.” Lachend: „Daarmee kun je meedoen in Los Angeles.”